

NIKOLA IVAČIĆ, dipl. ing. građ.

(1938. – 2008.)

Obitelj, mnogobrojni prijatelji, kolege i sugrađani nedavno su, na čakovečkom groblju Mihovljan, ispratili Nikolu Ivačića, dipl. ing. građ., na posljednji počinak. U rodnom je Čakovcu proveo djetinjstvo, završio osnovno obrazovanje i glazbenu školu (svirao je klavir), potom varaždinsku gimnaziju te Građevinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, gdje uspješno završio studija studij građevinarstva s usmjerenjem za građevinskog konstruktora. Kroz cijeli ga je život i radni vijek krasila iznimna racionalnost i odgovornost te odlučnost i ozbiljan pristup prema svim poslovima kojima se bavio. Takav nije bio samo kao cijenjeni inženjer već i kao svestrani športšaš koji se nikad nije predavao – plivač, atletičar, odbojkaš, skijaš i tenisač (bio je i predsjednik teniskog kluba u Čakovcu). Uvijek se borio i zalagao za postizanje najboljih rezultata, što su u sportskim nadmetanjima bile pobjede, a u stručnim poslovima rokovi i racionalno projektiranje te kvalitetna izgradnja građevina.

Prve je svoje stručne poslove inženjer Ivačić započeo kao stipendist u negdašnjem *Gradskom građevnom poduzeću* iz kojeg se poslije mnogobrojnim integracijama građevinskih poduzeća, opekarske industrije, usitnjenih obrtničkih pogona, a potom i projektanata razvio Građevni kombinat *Međimurje*. Valja svakako istaknuti da je bio i predavač prvoj generaciji građevinskih tehničara u Građevinskoj tehničkoj školi. Vrlo je brzo započeo raditi u građevinskoj operativi na izgradnji građevina. Bila su to redovito velika gradilišta, zahtjevne i složene zgrade koje su obilježile, a i danas u mnogočemu uvelike određuju ne samo Čakovec i Međimurje, već i druga područja, posebno turistička na području Istre – Puli i Rovinju.

Gotovo je nemoguće nabrojiti sva gradilišta i sve građevine u koje je izravno ili neizravno bio uključen inženjer Nikola Ivačić. Ipak u povijesti međimurskog graditeljstva ostat će zabilježen kao voditelj gradilišta na Zlatnim stijenama u

Puli, gdje je 1966. godine međimurski kombinat zaključio značajan ugovor s ondašnjim vodećim turističkim poduzećem za gradnju posebno složene i zahtjevne građevine u vrlo kratkom roku. Bio je to prvi ozbiljan iskorak međimurskih graditelja u osvajanju surovoga građevinskog tržišta izvan matične regije. Svoje je velike organizacijske sposobnosti dotadašnji voditelj pogona prednapetoga betona pokazao upravo ispunjavanjem ugovorenoga roka, a kombinat je time započeo svoj pohod na istarska gradilišta gdje je svoj poslovni ugled zadržao sve do današnjih dana, nakon mnogobrojnih proteklih desetljeća iza toga velikog podviga.

I sljedeća su gradilišta koja je vodio ing. Ivačić također imala vrlo kratke rokove. Radilo se hotelu *Panorama* na planini Zlatibor te turističkim naseljima *Polari* i *Valalta* u Rovinju, na kojima je međimurski kombinat u dobivanju posla pobijedio konkurenciju te ponovno potvrdio kako je stasao u cijenjenu graditeljsku tvrtku kojoj investitori vjeruju i u kojoj imaju ozbiljnoga i odgovornog partnera. Na sljedećim je gradilištima Nikola Ivačić bio uključen u različitim ulogama, u pravilu u izgradnju velikih i najsloženijih građevina, primjerice u Zagrebu i u

Slavonskom Brodu, a bio je i koordinator izgradnje na zagrebačkom području, u SSSR-u odnosno Rusiji i drugdje. Cijeli je radni vijek ponosno isticao svoju graditeljsku struku i stručno zvanje od čega mu nikakvi drugi poslovi ni funkcije nisu bili ni važniji ni časniji.

Nakon godina provedenih na brojnim gradilištima i u stručnoj operativi svoju je karijeru nastavio kao projektant konstruktor gdje mu se pružila mogućnost da svoje veliko graditeljsko iskustvo primjeni u projektiranju i razvoju novih građevinskih proizvoda. Njegova je velika zasluga u proizvodnji tzv. "Y" armiranobetonskih nosača po kojima su građevine međimurskih graditelja bile i ostale prepoznatljive do današnjih dana.

Svakako valja posebno istaknuti da je inženjer Ivačić rukovodio projektantskim timom na gradnji zatvorenih čakovečkih bazena koji su i sada ponos njegova rodnog grada u kojem je proživio cijeli svoj radni vijek i gotovo čitav život. U posljednje je vrijeme osnovao i vodio vlastiti projektantski biro, a bio je posebno okupiran projektiranjem čeličnih konstrukcija, osobito njihovom racionalizacijom.

Svugdje je ponosno isticao svoju pripadnost Međimurju, a cijenio je i volio svoje čakovečko podrijetlo, svoj grad, prijatelje, rodbinu i susjede te sveukupno kulturno nasljeđe i baštinu. Mnogi su ga pamtiti po tome što je uvijek govorio kako voli život, a mnogi su uočili i njegovu nesebičnu ljubav prema vlastitoj obitelji.

Nikolu Ivačića, dipl. ing. građ., svi su suradnici, kolege i znanci posebno cijevali zbog njegovoga velikog doprinosa afirmaciji graditeljske struke i na isticanju dubokoga štovanja prema poslu kojim se bavio. Za to su mu i za sve što je učinio kao građevinar, športšaš i muzičar neobično i zauvijek zahvalni. Za doprinos koji je dao u radu Društva građevinskih inženjera i tehničara Međimurja bio je nagrađen statusom zaslužnog člana.

D. Matotek